

Addit. ad Covarruvias

ratiocin. lib. 1. cap. 33. num. 8. Noguerol allegat, 11. numero 156. in fine, *Olea de cessione jur. tit. 5. quest. 13. n. 3.* Velasc. loc. commun. lit. F. axiom. 52.

30 Sed quoniam tradita doctrina non eodem modo semper ad praxim reduci potest propter differentiam tam jurantium, quam eorum, quorum causa juratur; ideo quid in singulis casibus observandum sit, breviter ostendetur: nam si laicus juret laico, relaxatio petitur a judice Ecclesiastico jurantis, vel a seculari, aut Ecclesiastico adversarii. Idem juris est, cum Clericus jurat laico. Quod si laicus juret Clerico, solus Ecclesiasticus audeundus erit cuiuslibet: similiter si uterque contrahens Clericus fuerit. Sed si duo infideles sint, quorum unus alteri juret, nonnullae sunt partes judicis Ecclesiastici, sed Judex ejus qui juramentum pro se habet, illud valebit remittere: at quando infideles fideli jurat relaxationem concedere potest tam Ecclesiasticus, quam secularis Judex fidelis: è contra si fideli infideles jurerent, relaxatio vel Ecclesiasticus jurantis, aut secularis illius, qui iurando nititur: Sanch. dict. cap. 22. n. 19. Carleval. num. 215. Ad quam relaxationem juramenti erit competens Judex non solum domicili, sed etiam loci contractus, Felin. in cap. fin. num. 24. vers. Ultimo in isto subdit, de for. compet. Sanch. d. cap. 21. num. 31. Tusch. lit. A. conclus. 57. n. 5. Carleval. num. 204. locus vero contractus intelligitur etiam in quem destinata est solutio, et si alibi contractum fuerit, l. contraxisse 20. ff. de alt. & obligat. Ant. de Amat. variar. resol. 33. num. 6. Tondut. cum alii, supr. part. 1. cap. 18. num. 11.

31 Hæc dicta sunt de relaxatione juramenti ad effectum agendi, quæ solet sine citatione concedi aliter autem res se habet, cum simul agitur ad irritandum contractum, quo casu omnino pars citari debet; & ille erit Judex competens, qui de causa principali cognoscere potest, ut competitum est.

32 Facultas relaxandi hæc juramenta est penes Ordinarium, quo nomine continentur Episcopus, Vicarius generalis, Capitulum Sede vacante, Abbas exempti, vel alii quasi Episcopalem jurisdictionem obtinentes, Hermos. num. 96. & 97. Lugo num. 141.

33 Sanch. dict. lib. 3. cap. 21. a. num. 29. Quibus addit Legatum à latere, qui etiam Ordinarius est in tota Provincia, in qua suo munere fungitur. Pellizar. in manuali regul. tom. 1. tract. 6. cap. 2. num. 79. & de Nuncio qui in Hispania residet, testatur Paz in praxi num. 39. & Bolanos ubi supra, qui afferunt, usum receptum esse apud nos, ut Nuntius sine citatione juramenta relaxet ad effectum agendi, Ordinarius vero non utique quod displicer Sanch.

35 dict. cap. 21. n. 28. post medium. Postulans relaxationem hanc semiplenam debet probare justam causam propter quam debeat concedi, Guttier. dict. num. 112. vers. Sed meo iudicio, notant DD. in cap. 1. de jurejur.

Ibi: Actionem rescisoriam non posse deduci.

36 Posse in eodem libello proponi remedium restitutioonis, & actionem, quæ restitutioione concessa, competitur est; sentiunt Tondur. dict. cap. 20. numer. 6. cum sequentibus, (& si id valde controversum fateatur) & alii apud Cyriacum d. controvers. 380. num. 21. Quod fieri debet, proponente auctore principalem actionem, sibique objiciente exceptionem, quam adversarius habet, & contra ipsam pretenda est restitutio in modum replicationis, quod bene explicat Tondur. num. 10. & vide Paz in praxi tom. 2. pralud. 2. num. 39. ubi ait in praxi observari, ut si-

mul relaxatiojuramenti, & rescissio contractus in eodem libello postuletur.

Ad Num. 6.

Citatione opus non esse in relaxatione ad affectum agendi, magis receptum est inter DD. & obtinuit in praxi, de quo nuper, num. 22. cum seqq.

Vers. Ex his tamen.

Manere vinculum juramenti illibatum quoad relativa, concessa absolutione ad effectum agendi, omnes agnoscunt; Carleval. num. 210. Hermos. num. 102. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 14. num. 21. Sanc. d. cap. 21. num. 23. Guttier. dict. num. 112.

Ibi: Secundo è contrario.

Non indiget nova absolutione, qui illam fuit a sequitur ad effectum agendi, si contractus rescindatur: Sanch. & Hermos. ibidem.

Ibi: Tertio adnotandum est.

Hujus stylis signaturæ, ex quo denegatur absolutione à juramento adhibito in obligationibus conceptis in forma Camerae Apostolicae, meminere Marescot. d. lib. 2. variar. cap. 84. num. 13. Sanch. d. cap. 21. num. 24. Caffad. decis. unic. de mut. petition.

Ibi: Quarto est adnotandum.

Relaxatio ad effectum excipiendi, etiam conceditur; Paz, Parlador. Cevall. & cæteri adducti communiter; sed ad effectum reconveniendi non datur, Marescot. num. 12. quia opus non est.

Ibi: Quintum est quod ibi.

Data absolutione juramenti in dict. authent. Sacramenta puberum, minor uti debet auxilio restitutioonis, tanquam adversus contractum validum, quia nulla vis ei tollitur per talam absolutionem; ibi num. 20.

Vers. Nam esse tunc necessariam?

Anceps quæstio est: Num enormissime læsum in contractu, quem juravit, possit adversus eum venire non adepta relaxatione, absque labe perjurie de qua Guttier. ex num. 95. Hermos. num. 82. Molin. de primog. lib. 2. cap. 3. num. 25. & licet pro utraque parte communis sit opinio, frequenter in negativam itum est, quam sustinet Affl. decis. 322. 9. Capyc. decis. 156. Pinel in l. 2. p. 3. cap. 1. num. 65. vers. aliis, quibus Azeved. in l. 4. num. 137. tit. 21. lib. 4. Recop. Fachin. controv. lib. 8. cap. 69. in fin. Cancer. variar. part. 1. cap. 13. de empt. vers. ex quibus, Castilo quotidianarum lib. 3. cap. 2. num. 26. Marescot. variar. resolut. lib. 2. cap. 84. num. 16. Sed & multi contrarium tenent, quos isti referrunt. Sed Hermos. num. 84. distinctione uitetur variis Roræ decisionibus comprobata, quoniam quando detecta est enormissima læsio, de qua conflat ablique partis læsa petitione, relaxatio non desideratur; at si adhuc lateat, non licebit absolutione non concessa contra juramentum venire. & tandem num. 86. concludit, enormissime læsum à perjurio indistincte excusari, et si, non præcedente absolutione jurato contractui contraveniat,

Vers.

Variar. Resolut. Lib. I. Cap. V.

Vers. Obiter tamen.

45 Communis est opinio, jurantem metu coactum nequire non præmissa absolutione adversus juramentum agere, Cevall. tom. 1. quest. 604. quam sustinent Guttier. de juram. confirm. 1. part. cap. 57. num. 19. & 20. Sanch. dict. lib. 3. cap. 11. num. 18. & 14. Molina ubi suprà, num. 13. qui etiam testatur contrarium in tribunalibus observari, ubi & alii, Pat. Molin. de just. dict. 578. num. 28. Pat. Suarez de Religion. tom. 1. tract. de jurament. lib. 3. cap. 16. num. 18. Seraphin. supra privileg. 110. num. 16. Affl. decis. 322. num. 9. Pinel. in l. 2. part. 3. cap. 1. num. 8. C. de resci. vendit. Valenc. 2. 2. dict. 6. quest. 7. punct. 4. col. 6. vers. Respondeo questionem hanc, Ant. de Petra in l. 1. num. 279. ff. de iurejur. Flamin. suprà, lib. 13. quest. 2. num. 23. Bernard. Græu. ad præc. Camer. Imper. lib. 2. conc. 42. Less. de just. lib. 2. cap. 42. dub. 6. num. 50. Quicquid contra teneant alii, quos refert Cevall. dict. q. 604. num. 2.

Formam petendi relaxationem juramenti tradunt Peguera in prax. civil. rubric. 1. in fine, Peregrin. decis. 8. Ricci. suprà de absolut. jurament. decis. 333. & relaxatio per procuratorem potest impetrari; Sanch. dict. cap. 21. in fine; Bald. in cap. 1. num. 7. de jurejurand.

Ad Num. 7.

46 Judex cause præparantis est competens etiam quoad causam præparatam, Cyriac. tom. 2. controvers. 381. num. 11. Tondut. de prevent. judic. part. 1. cap. 24. num. 10. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 371. Gambacurt. de iuram. Eccles. lib. 6. cap. 8. num. 3. Bossi. tit. de for. compet. n. 117. Guttier. de jur. confirmat. part. 3. cap. 12. num. 6. Quod verum est, cum alias Judex de utraque causa potest cognoscere, Cyriac. num. 50. 51.

Ad Num. 8.

47 In hac controversia, an judex Ecclesiasticus, qui præstitis absolutionem à juramento, possit de contractus valore cognoscere? sequuntur D. Covar. Sanch. d. lib. 3. cap. 3. num. 15. Guttier. de jurament. confirmat. 3. part. cap. 12. num. 6. Navarr. in rubrica de judic. num. 12. qui sentiunt, non licere judici Ecclesiastico causam principalem rescissionis tractare, nisi contractus continet vitium simoniæ, usuræ, vel alius delicti, cuius cognitio ad forum spectat Ecclesiasticum. Contrarium tamen cum Bald. defendunt multi, quos refert, & sequitur Paz d. pralud. 2. num. 39. quæ sententia magis juri consonat, quadam adhuc hæc distinctione; nam si absolutione petatur à judice Ecclesiastico ejus, qui juravi, procul dubio hic non poterit de contractus rescissione cognoscere: quia quoties agitur ad rescindendum, adiri debet Judex ejus, contra quem rescissio intentatur, l. 2. ubi notatur, C. ubi, & apud quem: quod si judex Ecclesiasticus illius, cui juratum est, absolutionem præsteret, jure causam principalem retinebit: Quia ratione juramentum potest inter

48 laicos judicare, cap. fin. de for. competent. in 6. Primo: quoniam judex causæ præparantis est competens respectu causæ præparatæ, cum ad utramque jurisdictionem obtinet, ut cum Cyriac. & aliis dixi, n. 49. Secundo, qui potest cogere ad implementum contractus, de ipsis rescissione cognoscere non prohibetur: qui enim est judex contractus, distractus quoque debet esse, uti probant ex pluribus, Ton-

dut. 1. p. cap. 18. ex n. 8. Carlevall. dict. dict. 2. nu. 185. cum seqq. Gratian. disceptat. cap. 14. nu. 22. Caldas in l. si curatorem, verb. Implorandum, nu. 30. C. d. in integr. refutat. Coler. de processib. exequit. part. 2. c. 1. nu. 24. 44. Tiraquel. de jur. marit. gloss. 5. nu. 8. Tertio: nemo condemnare valet, cui non est potest absolvendi, l. 3. ff. de re jud. l. nemo qui 38. ubi Rexard. d. ff. de reg. jur. Carleval. num. 203. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quest. 43. a. nu. 2. Gratian. Falcon. reg. 110. Aug. Barbo. de potest. Episcop. p. 3. allegat. 52. Sed Ecclesiasticus compellit ad implendum propria sententia contractum juratum, prout fatentur omnes: ergo etiam absolvere ab obligatione adimplendi per rescissionem poterit. Quarto: tandem fine divinatione restringi nequit decisio dict. cap. fin. de for. competent. ubi absolute dicitur, contrahentes Ecclesiasticum forum fortiri, si in contractu juramentum intercesserit; quod etiam quoad distractum accipendum esse præmissa suadent, quibus addenda sunt quæ diximus suprà, ad nu. 5. vers. Verum, ut res, ubi ex communi sententia probavimus, posse peti relaxationem juramenti à judice Ecclesiastico ejus, cui juratum est, indistinctè, sive contractus continet vitium simoniæ, vel usuræ, sive non; quoniam propter juramentum potest compellere etiam laicum ad remittendam obligationem, quamvis relaxatio tendat ad rescissionem contractus, ut notum est.

Jure reprehenditur Glossa in cap. Parecianos, 50 de sent. excomun. cum in confessio sit apud omnes, judices Ecclesiasticos posse procedere adversus laicos inferentes Clericis injuriam, (Imò & contra rerum sorum invasores, ut testantur Bobad. in politica, tom. 1. lib. 2. ca. 17. nu. 37. ubi plures textus, & DD. congesit, Paz. in prax. dict. pralud. 2. num. 19. Felin. in cap. can. sit generale, num. 4. de for. compet. Hostiens. ibidem, Butri. num. 9. Socin. n. 15. Del-bene, part. 2. cap. 10. dubit. 1. sect. 1. nu. 20. Salced. ad Bernard. Diaz. in praxi, cap. 18. num. 14. Petri. Barbo. in l. si quis ex aliena, a. num. 140. Guid. Pap. decis. 562. n. 2. 3. Julius Clarus in prax. §. fin. quest. 36. n. 42. Thelauf. decis. 224. num. 23. Decian. in tract. crimin. tom. 1. lib. 4. capit. 26. num. 1. 22. Beller. disquisit. clerical. titul. de favor. cleric. reali §. 4. num. 13. Clericus vero injuriatus etiam secularium adire potest judicem, Clarus. num. 47. Farinac. in praxi parte 1. quest. 8. numer. 135. Azevedo in lege 4. n. 4. tit. 1. lib. 5. Recop. Cur. Philip. part. 3. S. 2. n. 6. 7. licet quoad invadentes, & auferentes res Clericorum; contrarium sentiant Decian. suprà lib. 6. cap. 30. num. 23. Cald. suprà num. 32. in fine, Barbatus in cap. can. sit generale, a. num. 62. de for. compet. & alii.

AD CAPUT V.

An minor læsus in spiritualibus (et) restituendus.

SUMMARIUM.

1. Autiores materiam explicantes.
2. Minor an sit restituendus in renunciatione beneficij.
3. In beneficialibus causis pro maiore habetur.
4. Non restituuntur ad beneficium, cui renunciavit, si illud alteri quæsumit sit.
5. Nec adversus Matrimonium, aut Religionem, seu professionem.
6. Ratio redditur.

Addit. ad Covarruvias

- 7 Non restituitur adversum opus pium, vel votum.
 8 Nec adversus Deum, patriam, aut patrem.
 9 Restituitur in causis circa votum, aut matrimonium, quando de validitate eorum agitur.
 10 R. situitur ad lucrum omissum.
 11 In permutatione beneficiorum non est locus remedialis. 2. G. de resc. vendit. & infra num. 60.
 12 Minor restituitur ad beneficium, cui renunciavit, etiam si alterius est quodcumque.
 13 Minor in omnibus causis debet restituiri, nisi specialiter jure prohibetur.
 14 De intellectu cap. cum universorum, de rer. permuat. & infra num. 29.
 15 Simonia committitur in permutatione, aut resignatione beneficiorum, per passiones prohibitas, licet nihil interveniat temporale.
 16 Permutatio beneficiorum propria auctoritate permantua facta, est simoniaca.
 17 Resignationes reciproca, vel in favorem, sine Pontificis assensu simoniaca sunt.
 18 Est vera simonia, quae in ius Ecclesiasticum solum patratur.
 19 Simonia predicta, solet impropria, & putativa nuncupari.
 20 Resignatio in favorem etiam cum clausula, non aliter simoniaca non est, si Episcopus non assentiat, sed est actus irreligiositatis.
 21 Vera simonia potest inveniri, et si nihil tempore intercedat. Alii contra sentiunt.
 22 Quae virtus sub simonia comprehendantur.
 23 Non est simonia, conferre beneficia propter cognationem.
 24 Exponitur cap. nemo 14. de Simon.
 25 Non licet Prelato inferiori Pontifice acceptare renunciationem beneficii in favorem, & alii a nominato conferre.
 26 Nec Pontifex de potestate ordinaria id facere poterit, si adjecta sit clausula, Non aliter, neque alio modo.
 27 Aliud juris est, si per viam modi beneficio renuncietur in favorem.
 28 Non licet Episcopo, acceptare renunciationem in favorem, non acceptando nec rejiciendo conditionem, & deinde liberaliter beneficium conferre nominato.
 29 Agitur iterum de dict. cap. cum universorum, de rer. permuat. supra num. 14.
 30 Alii delictis effectus punitur, et si non sequatur effectus, quando reus, quod potuit fecit.
 31 In dilectorum punitione exitus non attenditur, sed voluntas.
 32 Admittens simoniām contra ius Ecclesiasticum tantum, beneficio non privatur.
 33 Nemo ex improbitate sua debet commodum reportare.
 34 Restitutio in d. cap. cum universorum, sicut ex gratia.
 35 Conciliatur d. cap. cum universorum, cum cap. si beneficia 20. de præbend. in 6.
 36 Tractatus super beneficiorum permutatione perfici ante prefatum ab Episcopo assensu potest, exequi vero nulla ex parte licet.
 37 Licitum est, tractatus prehabito de permundis beneficiis absque Episcopi consensi, libere in ejusdem manibus renuntiare, ut possea quilibet beneficium alterius imperire.
 38 In beneficiorum permutatione necessaria est auctoritas Episcopi, et si ad ipsum proviso non spectet.
 39 Renunciatio, nisi in manibus Prelati fiat, non sufficit.
 40 Definitur beneficii renunciatio.
 41 Beneficium renunciant, ante quam per Prelatum

- a ceptetur renunciatio, & proprietatem, & possessionem retinet.
 42 Respondetur ad textum in l. quod si minor, §. Scævola, ff. de minorib.
 43 Flaminius contra Tondutum defendit.
 44 Agens de bonis paternis recuperandis, de domino vitando contendit.
 45 Filius suis heres, mortuo patre, dominus ipso iure fit bonorum illius.
 46 Filius, cum se abstinet paterna hereditate, iuri jam quodcumque renunciat.
 47 Minor restituitur contra tertium possessorem in subdium.
 48 Restituitur directo, & primario, quando possessio emit, sciens rem minoris fuisse.
 49 Ita si restitutio conceditur, quia minori non expediebat alienare.
 50 Item si ex titulo lucrativo Tertius possidat.
 51 Responsio ad cap. fin. de judic. in 6. remissive.
 52 Minor restituitur adversum dotis constitutionem.
 53 Et contra lapsum quinquennii ad reclamandum adversus professionem.
 54 Interpretatur text. in c. dudum, de præbend. in 6.
 55 Minor non restituitur, si renunciavit iuri, quod ad beneficium habebat, postquam alii quodcumque est. Quod inferius explicatur, num. 56.
 56 Renunciatio iuri ad beneficium, propriè cesso dicitur.
 57 Minor non restituitur ad lucrum omissum cum detimento alterius.
 58 Explicatur d. §. Scævola.
 59 Minor non restituitur ad beneficium, cui nondum obtinuit renunciavit, cum possessoris detrimento.
 60 In permutatione beneficiorum non admittitur medium l. 2. C. de resc. vendit. supra dictum est, numero 11.
 61 Minor agit præcisè ad rem ob lesionem, quando alterum damnum resarciri non potest.
 62 Ob beneficiorum disparitatem non licet in permutatione pecuniam dare, aut pensionem constituere.
 63 Fallit accidente Pontificis auctoritate.
 64 Pontifex potest fructus beneficii ab ipsius titulo separare.
 65 Explicatur cap. ad quæstiones 6. de rer. permuat.
 66 In locatione fructuum beneficij utrum locus sit remedium, l. 2. C. de resc. vendit.
 67 Utrum in locatione, aut venditione ejus, quod à fortuna pendat, d. l. 2. locum habeat?

DE restitutione minorum in spiritualibus, maxime in renunciatione beneficiorum, tractant Flamin. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 7. num. 15. cum sequentibus, Oddus de restit. in integr. quest. 63. art. 2. Cevall. tom. 1. quest. 15. num. 4. & 5. & tom. 2. quest. 831. Tond. quest. benefic. lib. 1. c. 50. Boër. decif. 350. num. 4. & 5. Vivian. de jure patron. part. 2. lib. 13. cap. 10. num. 47. Costa in l. Gallus, §. & quid si tantum, part. 2. num. 63. ff. de liber. & posthum. Caldas in l. si curatorem, verb. Lefis, num. 38. & 39. C. de in integr. restit. Morl. in tempor. jur. 1. part. tit. 5. quest. 8. Garc. de benefic. part. 11. cap. 3. num. 61. Sanch. de matrim. l. 7. disp. 37. n. 21. & 22. Azor. inst. moral. p. 2. l. 7. c. 20. quest. 9. in fine, Valer. Reginal. in prax. for. penitent. lib. 30. tract. 3. num. 334.

Ad Num. I.

Glossam in l. ait preter, in princip. ff. de minor, quæ negat, minorem in renunciatione beneficij lassum in integrum restitui posse, approbat Flamin. supr.

Variar. Resolut. Lib. I. Cap. V.

Ad Num. 3.

- In permutatione beneficiorum non prodest remedium l. 2. C. de reseind. vend. est communis reformatio; Padilla ibi, num. 18. Rebuff. tom. 1. ad leg. Gallic. tract. de resciſ. contractuum, §. unico, gloss. 15. num. 10. Mafcard. de probat. conclus. 1175. n. 20. Matienz. in l. 1. glos. 7. num. 5. titul. 11. lib. 5. Recop. Ceval. quest. 536. num. 92. Barbos. in collect. ad d. l. 2. num. 28. Hermos. in l. 56. gloss. 4. n. 71. tit. 5. p. 5. Rebello. de obligat. iust. p. 2. lib. 9. quest. 3. sect. 2. num. 13. vers. Adnotandum, Flamin. dict. quest. 7. num. 41. Fachin. controv. lib. 2. cap. 22. vers. Tertia est controversia, Morla in empor. 1. part. tit. de empt. q. 19. num. 4. cur. seqq. qui satisfacit argumentis contrarium tenentium, ut Pinel. in ead. l. 2. 1. part. cap. 3. num. 16. vers. Contrarium, Burgens. in cap. cum causa: de empt. Calderin. in tit. de rer. permuat. conj. 4.

Vers. Contrariam sententiam.

- Quod minor læsus in renunciatione beneficij est restituendus, etiam postquam alteri collatum fuerit, cum D. Covarr. defendunt. Tondut. d. cap. 50. num. 3. cum sequentibus, Vivian. ubi supr. Odd. quest. 63. art. 2. Morl. d. tit. 5. quest. 8. num. 4. Christof. Roffin. lib. de re Pontific. cap. 17. Boër. dict. decif. 350. num. 5. Peregr. de jur. Fisc. lib. 5. tit. 2. num. 47. Thanius decif. 47. Bellamer. in cap. ex parte, de restit. spoliat & plures, quos hi laudant. Quibus favet notissimum in materia restitutionis minorum principium, nempe, minori læso indulgenda esse in integrum restitutionem, quoties nulla lege expressè reperitur prohibits; Marescot. variar. lib. 2. cap. 9. 8. num. 6. Cyriac. tom. 2. controv. 268. num. 28. Odd. 1. part. q. 15. art. 6. n. 44. & 45. Molina de primogen. lib. 3. cap. 13. n. 65. Perez in lit. 8. lib. 3. Ordina. Gutier. practicar. lib. 2. q. 88. ad finem, & lib. 3. q. 31. num. 4. cum igitur hoc casu restitutio nullo iure denegetur, concedenda erit, de quo supr. à num. 2. & infra à num. 55.
- De interpretatione textus in cap. cum universorum 8. d. rer. permuat. agit Barbos. in collect. ad cap. 14 ex parte, 12. n. 8. de offic. deleg. de quo infra ad num. 6. dicendum ex num. 29.

Ibi: Secunda, quod prædictam pactionem.

- Simoniām committi tam in resignationibus, quam permutationibus beneficiorum; et si nihil tempore invenerit, quoties contra ius passiones adjiciuntur; probatur ex cap. quodcumque 5. de rer. permuat. Gloss. in cap. cum olim 7. verb. Consensum, eodem tit. Gloss. in dict. cap. ex parte, verb. Dimittere, Gloss. in cap. dilecto. 25. verb. Resignavit, de præben. Flamin. lib. 1. quest. 3. n. 1. cum sequentibus, Gutier. conf. 42. num. 7. Rebuff. in praxi. 3. part. tit. de permuat. num. 52. & de renunciat. condit. num. 1. P. Suar. de Relig. tom. 1. l. 4. cap. 31. num. 8. & cap. 35. num. 3. & 8. Panormit. in cap. non satis, de simon. Bonac. in summa, tom. 1. tract. de simon. dict. 1. q. 4. §. 14. n. 2. & 4. Lefsi. de just. & jur. l. 2. cap. 35. dub. 4. num. 87. Sanch. conf. moral. l. 2. c. 3. dub. 25. num. 6. & 17. & dub. 37. n. 1. Tond. part. 2. cap. 4. §. 8. num. 10. Diana, opera moral. 4. part. tract. 4. resolut. 150. Del-bene de immun. Eccles. p. 2. cap. 19. dub. 24. num. 13. Gomez in regul. de infirm. q. 12. Redoan. de simon. part. 2. cap. 22. num. 14. Navarr. in cap. si quando, except. 4. de rescript. & in manual. cap. 23. n. 107. Garcia